

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS over het ontwerp van wet tot aanvulling der middelen t $\ddot{e}$ r goedmaking van de uitgaven, begrepen in de Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1910. (131)

Ofschoon men zich tegen de heffing dezer opcenten niet wenschte te verzetten, meende men er toch op te moeten aandringen, dat zij beslist als tijdelijke maatregel zoude beschouwd worden. Men sprak de hoop uit, dat in volgende jaren daarmede niet zoude worden voortgegaan.

Volgens sommige leden is het de bedoeling geweest, dat bij deze belasting geen opcenten zouden geheven worden. Zij achtten het daarom wenschelijk, dat bij een nieuwe wet een uitdrukkelijk verbod tegen het heffen van opcenten zoude worden opgenomen.

Andere leden achtten de heffing van opcenten een te gemakkelijk en tevens te gevaarlijk middel om in de behoeften van de schatkist te voorzien. Zij waren van oordeel, dat het beter is om op de uitgaven te bezuinigen, wat zij meenden dat in vele gevallen mogelijk was. Zij wezen o. a. op het steeds talrijker wordend personeel van inspecteurs, onderinspecteurs, opzichters enz. bij het Departement van Landbouw, Nijverheid en Handel; op de groote sommen op verschillende begrootingen uitgetrokken voor nieuwe gebouwen; op de steeds snellere stijging van het bedrag noodig voor pensioenen. Zij vestigden er de aandacht op, dat in 1877 pensioen genoten werd door 12497 personen naar een grondslag van 13 miljoen gulden, terwijl in 1907 het aantal pensioentrekkenden bedroeg 27000 naar een grondslag van 32 miljoen gulden.

Vastgesteld den 29sten December 1909.

VAN DER MAESEN DE SOMBREFF.
BLOEMBERGEN.
SICKENGA.
PELINCK.
HOVY.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS over het ontwerp van wet tot vaststelling der begrooting der Algemeene Landsdrukkerij voor het dienstjaar 1910. (139)

Algemeen achtte men de groote kosten dezer instelling niet zonder bedenking; een tekort op hare begrooting van niet minder dan 172 561 gulden werd zeer aanzienlijk geacht en deed de vraag rijzen, of het beheer wel goed is ingericht en gecontroleerd wordt. Men waardeerde het, dat de Minister een nader onderzoek heeft toegezegd.

Men vroeg, waarom zoovele stukken niet op de Landsdrukkerij gedrukt worden en of dat drukwerk bij openbare inschrijving wordt uitbesteed.

Het werd toegejuicht, dat de Minister er niet toe was overgegaan om een werkman, die eene daad in de termen der strafwet vallende had gepleegd, ook het hooger loon toe te kennen, dat deze zoude bekomen hebben als hij niet ware teruggesteld. Men meende, dat deze persoon met groote zachtmoedigheid was behandeld geworden.

Vastgesteld den 29sten December 1909.

VAN DER MAESEN DE SOMBREFF.
BLOEMBERGEN.
SICKENGA.
PELINCK.
HOVY.

NOTA naar aanleiding van het Eindverslag der Commissie van Rapporteurs over het ontwerp van wet tot vaststelling der begrooting der Algemeene Landsdrukkerij voor het dienstjaar 1910. (139)

Het aanzienlijk tekort, dat de begrooting der Landsdrukkerij aanwijst, is, gelijk bekend, te wijten aan den overgangstoestand waarin de inrichting verkeert. Dientengevolge komen thans onder de uitgaven verschillende posten voor, welke, als van buitengewonen aard, weer zullen verdwijnen zoodra de verbouwing haar beslag zal hebben gekregen. Intusschen is de ondergeteekende, op de gronden door hem in de Tweede Kamer der Staten-Generaal uiteengezet, gaarne bereid om aan eene speciale commissie op te dragen over de wijze waarop het technisch beheer wordt gevoerd, al het mogelijke licht te verspreiden. Hij is erkentelijk voor de waardeering welke deze toezegging heeft gevonden.

Minder en minder zal het noodig blijken aan particuliere drukkerijen drukwerk uit te besteden; de uitbreiding van de capaciteit der inrichting heeft juist ter doel te bevorderen, dat de Landsdrukkerij, zooveel mogelijk, aan alle eischen op den duur zal kunnen voldoen.

Openbare inschrijving voor drukwerk bij particulieren pleegt niet plaats te vinden, omdat daartoe in den regel de tijd ontbreekt en ook de leverantie zelf zich daarvoor niet eigent. Is nochtans de hoeveelheid van het te leveren werk min of meer belangrijk, dan bestaat veelal de gewoonte om ondershands van verschillende drukkers prijsopgaven te vragen, zoodat voldoende concurrentie alsdan verzekerd is.

De ondergeteekende stelt het op prijs, dat zijne houding tegenover den in het Verslag besproken werkman werd goedgekeurd.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
HEEMSKERK.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS over de ontwerpen van wet tot:

- 1 $^{\circ}$. regeling van de ontvangsten en uitgaven van het Weduwen- en Weezenfonds voor burgerlijke ambtenaren voor het jaar 1910;
- 2 $^{\circ}$. regeling van de ontvangsten en uitgaven van het Weduwen- en Weezenfonds voor militairen en gepensioneerde militairen der landmacht voor het dienstjaar 1910;
- 3 $^{\circ}$. regeling van de ontvangsten en uitgaven van het Weduwen- en Weezenfonds voor militairen en gepensioneerde militairen der zeemacht voor het dienstjaar 1910. (169)

De vraag rees, of het wenschelijk is, dat de gelden en waarden van het Pensioenfonds van Weduwen en Weezen onder berusting blijven van het bestuur van dit fonds en niet, gelijk dat ten opzichte van andere bijzondere administraties geschiedt, in de Nederlandsche Bank gedeponeerd worden. Bij het stellen van die vraag was elke gedachte aan mogelijke fraude vreemd. Volkomen veiligheid bestaat er thans niet, evenmin als alle risico van verlies is uitgesloten.

De vraag werd gedaan, wanneer een voorstel van wet kan worden tegemoet gezien, waarbij de leeraren van bijzondere aangewezen gymnasia, die, wat het eindexamen aangaat, gelijk

11de VERGADERING. — 29 DECEMBER 1909.

gesteld zijn aan de openbare, ten opzichte van het weduwen- en weezenfonds als burgerlijke ambtenaren zullen beschouwd worden. Ten vorigen jare heeft de Minister een zoodanig wetsvoorstel toegezegd.

Vastgesteld den 29sten December 1909,

VAN DER MAESEN DE SOMBREFF.
BLOEMBERGEN.
SICKENGA.
PELINCK.
HOVY.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS
over de ontwerpen van wet tot:

- 1°. Goedkeuring van de den 15den December 1908 te Stockholm tusschen Nederland en Zweden geteekende overeenkomst van handel (63), en
- 2°. Goedkeuring van het op 8 December 1908 te Cetinje tusschen Nederland en Montenegro geteekende verdrag van handel en scheepvaart (64).

Bij het afdeelingsonderzoek van deze ontwerpen van wet heeft het de aandacht getrokken, dat hoewel de Minister in de Nota naar aanleiding van het Verslag der Tweede Kamer over het verdrag met Montenegro (n°. 64, Stuk n°. 2) d. d. 15 November 1909 verklaarde geen bezwaar te hebben het grondwettelijk woord „verdrag” in den vervolge steeds in wetsontwerpen tot goedkeuring van verdragen te bezigen, Z. E. toch in wetsontwerp n°. 63 tot goedkeuring van een verdrag met Zweden het woord „overeenkomst” behouden heeft, hoewel de Nota naar aanleiding van het daaromtrent uitgebracht Verslag de dagteekening van 16 November 1909 draagt.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs den 28sten December 1909.

VAN HEECKEREN.
FRANSSEN.
WALLER.
PELINCK.
WELT.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS
over het ontwerp van wet tot verklaring van het algemeen nut der onteigening van eigendommen in de gemeente 's Gravenhage, noodig voor de uitbreiding en betere beveiliging tegen brandgevaar van het gebouw van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. (114)

Het afdeelingsonderzoek van dit wetsontwerp gaf aanleiding tot de volgende opmerking.

Op den voorgrond stellende, dat deze opmerking allerminst de bedoeling kon hebben, om, hoe indirect dan ook, zich medezeggingschap te veroorlooven omtrent de huishoudelijke inrichting van de Tweede Kamer, meende men toch langs

dezen weg uiting te mogen geven aan de hoop, dat in het bestaande gebouw van de Tweede Kamer en in elk geval bij de uitbreiding van dat gebouw, een plaatsverdeeling van loges zal kunnen getroffen worden, waardoor de Leden der Eerste Kamer en die der andere Hooge Colleges van Staat gelegenheid vinden op voegzame wijze de beraadslaging der Tweede Kamer bij te wonen. De thans voor hen bestemde loges zijn ten eenenmale onvoldoende, daar die bijna geheel worden ingenomen door de ambtenaren van de Ministerieele Departementen, die in vrij grooten getale de beraadslagingen over de begroting van hun Departement komen bijwonen.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs den 28sten December 1909.

VAN HEECKEREN.
FRANSSEN.
WALLER.
PELINCK.
WELT.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS
over het ontwerp van wet tot intrekking van de wet van 25 Mei 1908 (*Staatsblad* n°. 141) tot overbrenging van den Rijksweg van *Velsen* naar *IJmuiden* in beheer en onderhoud bij de gemeente *Velsen*. (171)

Bij het afdeelingsonderzoek van dit wetsontwerp werd verbazing te kennen gegeven over de houding van het gemeentebestuur van *Velsen* in deze aangelegenheid. Men achtte die houding zoo weinig verdedigbaar, dat men de vraag stelde of het wellicht mogelijk is, dat er een misverstand is geweest over den omvang van de bevoegdheid welke de Staat zich in het proces-verbaal heeft voorbehouden?

Bij de openbare behandeling van dit wetsontwerp in de Tweede Kamer heeft de Minister medegedeeld, dat in het vervolg bij dergelijke zaken vóór de indiening van het wetsontwerp, een bindende schriftelijke verklaring van het betreffende gemeentebestuur zal geëischt worden. Men zou gaarne vernemen of de Minister zich veel voorstelt van den band, die van die schriftelijke verklaring het gevolg zal zijn?

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs, den 28 December 1909.

VAN HEECKEREN.
WALLER.
FRANSSEN.
PELINCK.
WELT.

VOORLOOPIG VERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS
over het ontwerp van wet tot aanvulling en verhooging van het Xde hoofdstuk der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1909. (146)

Het afdeelingsonderzoek betreffende dit wetsontwerp heeft aanleiding gegeven tot de volgende opmerkingen en beschouwingen:

Nu de Minister heeft verklaard, dat, in afwachting, dat de visscherijwet in werking zal kunnen treden, het noodzakelijk